

มะเฟือง

มะเฟืองเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง ลักษณะเป็นทรงพุ่ม มีทั้งลักษณะตั้งตรงและกิ่งเลื้อย เป็นไม้เนื้ออ่อน โตช้า สูงไม่เกิน ๓๐ ฟุต แกนกลางมีไส้คล้ายฟองน้ำสีแดงอ่อน ลำต้นมีสีน้ำตาล เปลือกลำต้นไม่เรียบ ใบมนรี ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ ใบด้านบนเรียบ ด้านล่างมีขนบาง ดอกมะเฟืองออกตามซอกใบเป็นช่อสั้น ๆ มีสีชมพูอ่อนไปจนถึงเกือบแดง ผลเป็นกลีบ ๕ กลีบ ๕ ร่อง ผลอ่อนสีเขียว สุกแล้วมีสีเหลืองใส เปลือกผลบางเรียบมันรับประทานได้ มีเมล็ดเล็ก ๆ สีน้ำตาล สามารถกินได้ทั้งผลสุกและผลอ่อน

มะเฟืองมีประโยชน์ทางสมุนไพร ผลใช้กินแก้ร้อนในดับกระหาย ลดความร้อนภายในร่างกาย ถอนพิษไข้ แก้เลือดออกตามไรฟัน ปวดฟัน รวมทั้งช่วยบรรเทาอาการนี้วในทางเดินปัสสาวะ เพราะมีฤทธิ์เป็นยาขับเสมหะ ขับปัสสาวะ นำมาต้มรับประทานเป็นยาแก้บิด ใช้สระบำรุงเส้นผมและขจัดรังแคได้ ใบปรู้งรับประทานเป็นยาดับพิษร้อนแก้ไข้ ใช้ใบต้มน้ำอาบแก้ตุ่มคัน ใบมะเฟืองสดตำทาเป็นยารักษาโรคอีสุกอีใสและกลากเกลื้อน เปลือกลำต้นมะเฟืองใช้ทาภายนอกแก้ผดผื่นคันตามเนื้อตามตัว แก่นและรากต้มกินแก้ท้องร่วง แก้เจ็บเส้นเอ็น

ดัดแปลงจาก: พญ.อารีย์ โอบอ้อมรัก จากหนังสือยาไทย ๓ ฤดูกินตามธาตุด้านโรค